

28 มิ.ย. 2565

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๕๐/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๓. ๕๐๗/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายสุมิตร สวนสุข ผู้ฟ้องคดี
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ๑
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๒
ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๔๑/๒๕๕๖
หมายเลขแดงที่ ๕๓๒/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครูในตำแหน่ง
อาจารย์ ๑ ระดับ ๓ โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อมา เมื่อวันที่
๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
แขวงบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผู้ฟ้องคดีได้ขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน
บ้านเลขที่ ๓๖๓/๙ ถนนราชพฤกษ์ แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
และได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านมาตลอด จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อ
ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
และได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งขอเปลี่ยน
สิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านและนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน

/ตั้งแต่วันที่...

ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป แต่เจ้าหน้าที่การเงินยังไม่สามารถดำเนินการให้ได้เนื่องจากขาดแคลนบุคลากร จนเวลาล่วงเลยมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ ศธ ๐๔๒๓๑.๒๐/๐๕๙๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ส่งคำขอเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้หารือเรื่องการขอเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๒/๑๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ เนื่องจากบ้านหลังดังกล่าวไม่ได้อยู่ในท้องที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งปฏิเสธการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีโดยอ้างความเห็นในการตอบข้อหารือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งการแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวมีผลเสมือนเป็นการแจ้งคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้าน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์สิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๕๗๐๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งผลการพิจารณาว่าอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ที่ถูกคือ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๕๗๐๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านราชการได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรียกให้ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดโดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มรับราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๗ ตำแหน่งอาจารย์ ๑ ที่โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายและรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (สอบแข่งขันได้) แขวงบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร และได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้าน บ้านเลขที่ ๓๖๓/๙ ถนนราชพฤกษ์ แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีและนางจุฑาทิพย์ สวนสุข ได้ร่วมกันกู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อซื้อบ้านพร้อมที่ดินที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเรื่องเพื่อขอเบิกค่าเช่าบ้านกรณีการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ และ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๓๑๙๑ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ที่ซื้อบ้านพร้อมที่ดินนอกที่ตั้งสำนักงานที่ตนรับราชการอยู่มาเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๒/๑๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตอบข้อหารือว่า การใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการนั้น บ้านหลังที่ใช้สิทธิจะต้องอยู่ในท้องที่ที่รับราชการประจำตามมาตรา ๑๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีที่หารือหากข้อเท็จจริงปรากฏว่าบ้านเลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด มิได้อยู่ในท้องที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำ ผู้ฟ้องคดีจะไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๓๖๔๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบผลการตอบข้อหารือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ทราบผลการพิจารณาแล้วจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์สิทธิการเบิกค่าเช่าบ้าน โดยอ้างว่าขอใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่ใกล้เคียงมาเบิกค่าเช่าบ้านแทนการเช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย โดยอ้างเทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๙/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๓/๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านท้องที่แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ต่อมา ได้ซื้อบ้านท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้วยการผ่อนชำระเงินกู้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ตามคำพิพากษาที่อ้างอิงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ และได้อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการท้องที่ตำบลประโคนชัย อำเภอประโคนชัย

/จังหวัดบุรีรัมย์...

จังหวัดบุรีรัมย์ จากนั้นได้กู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อปลูกสร้างบ้านของตนเอง
 ท้องที่ตำบลประโคนชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นท้องที่ที่ได้รับค่าเช่าบ้าน
 มาตั้งแต่ต้น ผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวจึงเชื่อโดยสุจริตว่ามีสิทธิเบิกได้ แต่กรณีของผู้ฟ้องคดี
 เป็นกรณีที่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านในท้องที่แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำและได้รับอนุมัติให้เบิก
 ค่าเช่าบ้านมาแต่ต้น แต่ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อบ้านในท้องที่อำเภอปากเกร็ด แม้ผู้ฟ้องคดีจะโต้แย้งว่า
 อำเภอปากเกร็ดเป็นท้องที่ใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานครก็ตาม แต่ท้องที่ใกล้เคียงตามระเบียบ
 กระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ
 พ.ศ. ๒๕๔๙ ต้องเป็นกรณีที่ใช้กับผู้ที่ต้องย้ายตามสำนักงานกรณีสำนักงานย้ายไปต่างท้องที่
 เท่านั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีซื้อบ้านพร้อมที่ดินเพื่ออยู่อาศัยในท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
 ซึ่งอยู่นอกท้องที่ตั้งสำนักงานที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อน
 ชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ ประกอบกับกรมบัญชีกลาง
 ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๒๗.๓/๐๔๑๔๘ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ตอบข้อหารือกรณีนี้
 ไว้ชัดเจนว่า การใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน
 มาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการ บ้านหลังที่ใช้สิทธินั้นจะต้องอยู่ในท้องที่รับราชการประจำ
 ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐาน
 การผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบเรื่องการขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน
 ของผู้ฟ้องคดีเมื่อได้รับหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง การหารือสิทธิการเบิก
 ค่าเช่าบ้านข้าราชการ ที่แจ้งให้ทราบว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อ
 ชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ และรับทราบกรณีของผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์สิทธิ
 การเบิกค่าเช่าบ้าน และรับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และแจ้งคำสั่งดังกล่าว
 ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้มีส่วนในการไม่อนุมัติสิทธิกรณีของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด
 และการที่ราชการมีนโยบายให้สิทธิข้าราชการเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้นั้น เป็นการช่วยเหลือด้านสวัสดิการ
 ให้ข้าราชการ ดังจะเห็นได้ว่าครั้งแรกที่ออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการนั้น
 กำหนดว่า ข้าราชการไม่มีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ในกรณีที่รับราชการในเขตพื้นที่ที่ได้รับ
 การบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก ต่อมา ก็ได้มีการแก้ไขให้ข้าราชการสามารถเบิกค่าเช่าบ้านได้ทุกที่
 ที่ตนเองปฏิบัติราชการ และได้แก้ไขให้สามารถที่จะเบิกค่าเช่าบ้านในเขตพื้นที่ที่ได้รับคำสั่ง
 ให้ปฏิบัติงานจริง อีกทั้งได้พัฒนาให้เบิกค่าเช่าบ้านจากที่จะเบิกได้ต้องไม่มีกรรมสิทธิ์ในบ้าน
 ต่อมา ก็แก้ไขให้เบิกเงินค่าเช่าซื้อได้ เพราะเจตนาให้ข้าราชการสามารถหาที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์
 ของตนเองเป็นหลักทรัพย์เป็นหลักประกันชีวิต และให้สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน
 และนำเงินค่าเช่าบ้านที่ทางราชการจ่ายให้มาผ่อนชำระหนี้ได้ด้วย และลดภาระในการที่

/จะเบิก...

จะเบิกค่าเช่าบ้านจากการเช่าบ้านในเขตพื้นที่ที่ปฏิบัติงานอยู่เป็นสามารถเบิกค่าเช่าบ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ข้างเคียงได้โดยไม่ต้องเป็นบ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกับสถานที่ที่ปฏิบัติงานจริง เมื่อผู้ฟ้องคดีขอเบิกเงินค่าผ่อนชำระหนี้จากการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่ดินและปลูกบ้านในพื้นที่ข้างเคียงนั้น ก็น่าจะชอบด้วยนโยบายด้านสวัสดิการของทางราชการในการช่วยเหลือข้าราชการ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อบ้านพักอาศัยเลขที่ ๘๙/๖๑๐๗ ตำบลท่าอิฐ ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งอยู่ต่างท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานประจำ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่เป็นการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจนำหลักฐานการเช่าซื้อหรือหลักฐานผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ และโดยที่กรณีการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีมิใช่เป็นการย้ายสถานที่ทำการของสำนักงานไปตั้งในท้องที่ใหม่ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาเดียวกัน กรณีจึงไม่อาจนำหลักเกณฑ์คำว่า “อยู่ใกล้เคียงกับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานเดิม” ตามนัยกฎหมายดังกล่าวมาใช้เทียบเคียงได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณียอมทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งอาศัยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเดียวกันแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๓/๒๕๕๒ เทียบเคียงกับกรณีของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ เห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวแตกต่างจากข้อเท็จจริงในคดีนี้ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเทียบเคียงกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กรณีการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต่างท้องที่ที่รับราชการซึ่งสามารถเดินทางไปปฏิบัติราชการได้นั้น กรมบัญชีกลางมีแนวทางปฏิบัติและตอบข้อหารือว่าสามารถกระทำได้ และศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๓/๒๕๕๒ ก็ได้วินิจฉัยยืนยันหลักการดังกล่าว เช่น กรณีเช่าบ้านในต่างท้องที่ที่รับราชการแล้วได้เช่าซื้อบ้านในท้องที่นั้น ท้องที่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายควรสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และที่ตั้งท้องที่เป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและตามความเป็นจริงว่าท้องที่ที่ปฏิบัติราชการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร และท้องที่เดียวกันอยู่เขตมีนบุรี อยู่ไกลจากที่ทำงานมาก สภาพไม่เหมาะสมในการปฏิบัติราชการ แต่ท้องที่อำเภอปากเกร็ดในปัจจุบัน

/มีถนราชพฤกษ์...

มีถนนราชพฤกษ์ตัดผ่าน อยู่ใกล้ท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ สามารถเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ ได้อย่างเหมาะสมตามสภาพทางภูมิศาสตร์ การเดินทางที่มีสภาพเปลี่ยนไปจากเดิมมีความสะดวก มากขึ้น การวินิจฉัยท้องที่ที่เคร่งครัดตามข้อกำหนดมายังขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกา ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ต้องการลดความเดือดร้อนของข้าราชการและส่งเสริม ให้ข้าราชการที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง การนำเงินค่าเช่าบ้านที่ทางราชการจ่ายให้มาผ่อนชำระหนี้ กิลดภาระค่าใช้จ่ายของข้าราชการ การขอเบิกค่าเช่าบ้านมาผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระค่าบ้าน ก็เหมาะสมตามสิทธิของข้อกำหนดที่มีเจตนารมณ์เพื่อช่วยเหลือข้าราชการ เป็นนโยบายสวัสดิการ ของราชการเพื่อลดหนี้สินครู

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดโปรดพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน มาผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้นชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกำหนดแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุ อันควรและไม่มีหลักฐานใหม่ที่ยื่นต่อศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไป คำพิพากษา ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๓/๒๕๕๒ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างมีข้อเท็จจริง แตกต่างจากคดีนี้ กล่าวคือ ข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวเป็นกรณีที่เช่าบ้านคนละท้องที่ ที่รับราชการและได้รับการอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านมาตลอด จึงกู้เงินเพื่อสร้างบ้านอยู่อาศัย ในท้องที่เดียวกันกับท้องที่ที่เช่าบ้านดังกล่าว แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เช่า บ้านในท้องที่ที่รับราชการอยู่แล้วและได้รับการอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านมาตลอด แต่กู้เงิน เพื่อสร้างบ้านอยู่อาศัยในท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งไม่ใช่ท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดี รับราชการ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และไม่อาจนำคดีดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับคดีนี้ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำ หลักฐานการผ่อนชำระหนี้เงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการ ซึ่งไม่ต้องด้วย มาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอลือคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ขัดขวางหรือมีส่วนในการ ไม่อนุมัติหรือไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่านโยบายให้ข้าราชการเบิกค่าเช่าบ้านได้เป็นการช่วยเหลือด้านสวัสดิการให้กับข้าราชการ โดยหวังให้ข้าราชการทุกคนสามารถที่จะมีบ้านพักอาศัยได้ทุกคน โดยได้พัฒนาสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้าน ตลอดมา ซึ่งอัตราค่าเช่าบ้านที่จะเบิกได้ก็สัมพันธ์กับตำแหน่งและเงินเดือนที่ได้รับ ไม่ใช่จะเบิก ค่าเช่าบ้านตามที่เช่าจริง เมื่อผู้ฟ้องคดีขอเบิกเงินค่าผ่อนชำระหนี้จากการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่ดิน

/และปลูกบ้าน...

และปลูกบ้านในพื้นที่ข้างเคียง ก็น่าจะชอบด้วยนโยบายด้านสวัสดิการของทางราชการในการช่วยเหลือข้าราชการแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์เฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครูครั้งแรกในตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๗ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย แขวงบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยผู้ฟ้องคดีได้เช่าบ้านเลขที่ ๓๖๓/๙ ถนนราชพฤกษ์ แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร อยู่อาศัยและได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านหลังดังกล่าวมาตลอดจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ซื้อบ้านจึงได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีขอเบิกค่าเช่าบ้านเลขที่ ๓๖๓/๙ ดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป เพื่อดำเนินการซื้อบ้านและขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อแทนการเช่าบ้านดังกล่าว ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีและนางจุฑาทิพย์ สวนสุข ได้ร่วมกันทำสัญญากู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และได้ยื่นแบบขอรับค่าเช่าบ้านเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ ศธ ๐๔๒๓๑.๒๐/๐๕๙๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ส่งคำขอเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือหารือไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๒/๑๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตอบข้อหารือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า บ้านเลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ ดังกล่าว ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด มิได้อยู่ในท้องที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๓๖๔๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผล

/การตอบ...

การตอบข้อหารื้อดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ยื่นอุทธรณ์สิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๕๗๐๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อแจ้งผู้ฟ้องคดีทราบต่อไป ผู้ฟ้องคดีได้ทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านเลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มาเบิกค่าเช่าบ้านราชการได้ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชกฤษฎีกานี้ “ข้าราชการ” หมายความว่า ... ข้าราชการครุตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู “ท้องที่” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน ตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น บัญญัติว่า ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตาม บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น (๑) ทางราชการ ได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว (๒) มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน (๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไป ประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเอง มาตรา ๘ บัญญัติว่า ข้าราชการผู้ใด ต้องไปปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในต่างท้องที่เนื่องจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิม ได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ เช่นเดียวกับข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามมาตรา ๗ เว้นแต่ท้องที่ใหม่ที่สำนักงานได้ย้ายไปนั้นอยู่ใกล้เคียงกับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานเดิมตามหลักเกณฑ์ ที่กระทรวงการคลังกำหนด และมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งมีสิทธิ

/ได้รับ...

ได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้...

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ท้องที่อำเภอปากเกร็ดในปัจจุบันมีถนนราชพฤกษ์ตัดผ่าน อยู่ใกล้ท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ สามารถเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมตามสภาพทางภูมิศาสตร์ การวินิจฉัยท้องที่ที่เคร่งครัดขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ต้องการลดความเดือดร้อนของข้าราชการ และส่งเสริมให้ข้าราชการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครูครั้งที่โรงเรียน “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ต่อมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๑ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย แขวงบูรพาภิรมณ์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เช่าบ้านเลขที่ ๓๖๓/๙ ถนนราชพฤกษ์ แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านหลังดังกล่าวมาตลอด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีและนางจุฑาทิพย์ สอนสุข ได้ร่วมกันทำสัญญากู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง เลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จึงได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ของตนเบิกค่าเช่าบ้านเลขที่ ๓๖๓/๙ ดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป โดยขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อแทนการเช่าบ้านดังกล่าว และได้ยื่นแบบขอรับค่าเช่าบ้านต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งผลการตอบข้อหารือให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า บ้านเลขที่ ๙๙/๖๑๐๗ ดังกล่าวตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด มิได้อยู่ในท้องที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาเช่าซื้อหรือทำสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริง แต่บ้านหลังดังกล่าวมิได้อยู่ในท้องที่เดียวกันกับท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ ซึ่งได้มีการนิยามคำว่า ท้องที่ ไว้แล้วในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยหมายความว่า กรุงเทพมหานคร อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกันตามมาตรา ๕ ประกอบกับกระทรวงการคลังมิได้มีการออกประกาศกำหนดให้หลายท้องที่รวมกันเป็นท้องที่เดียวกันตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อ

/หรือค่าผ่อน...

หรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน มาขอเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

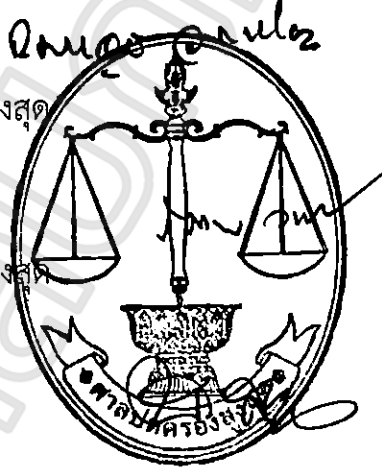
ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๓/๒๕๕๒ ซึ่งได้วินิจฉัยยืนยันหลักการว่าสามารถใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต่างท้องที่ที่รับราชการได้นั้น เห็นว่า คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดในคดีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงแตกต่างจากคดีนี้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายประวิตร บุญเทียม
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางรดาพรรณ วานิช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประสาน บางประสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางเพ็ญศรี วงศ์เสรี

มีความเห็นแย้ง

/ความเห็นแย้ง...

○ ความเห็นแย้ง

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๕๐/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๗/๒๕๖๕

พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีเจตนารมณ์ที่จะขยายสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการให้รวมถึงการนำค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านด้วย มิใช่ลดสิทธิให้ต่ำกว่าเดิม อันเป็นการสนับสนุนให้ข้าราชการมีบ้านอยู่อาศัยเป็นของตนเอง ทั้งนี้ ข้าราชการย่อมมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพียงอย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น การเปลี่ยนสิทธิเบิกจากค่าเช่าบ้านเป็นค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านจึงไม่ทำให้ทางราชการต้องรับภาระเพิ่มแต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้าม ยังเป็นการลดภาระของทางราชการที่ไม่ต้องจ่ายค่าเช่าบ้านให้ข้าราชการ จนเกษียณอายุราชการ การที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดให้เบิกค่าเช่าบ้านต่างท้องที่ได้ แต่ไม่ให้เบิกค่าเช่าซื้อบ้านต่างท้องที่ ย่อมเป็นการลดสิทธิของข้าราชการให้ลดน้อยลงกว่าเดิม จึงขัดกับเจตนารมณ์ดังกล่าวและเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างผู้เช่าบ้านกับผู้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านอันเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาขอเบิกค่าเช่าบ้านได้

(นายประวิตร บุญเทียม)

ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดชอบอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

